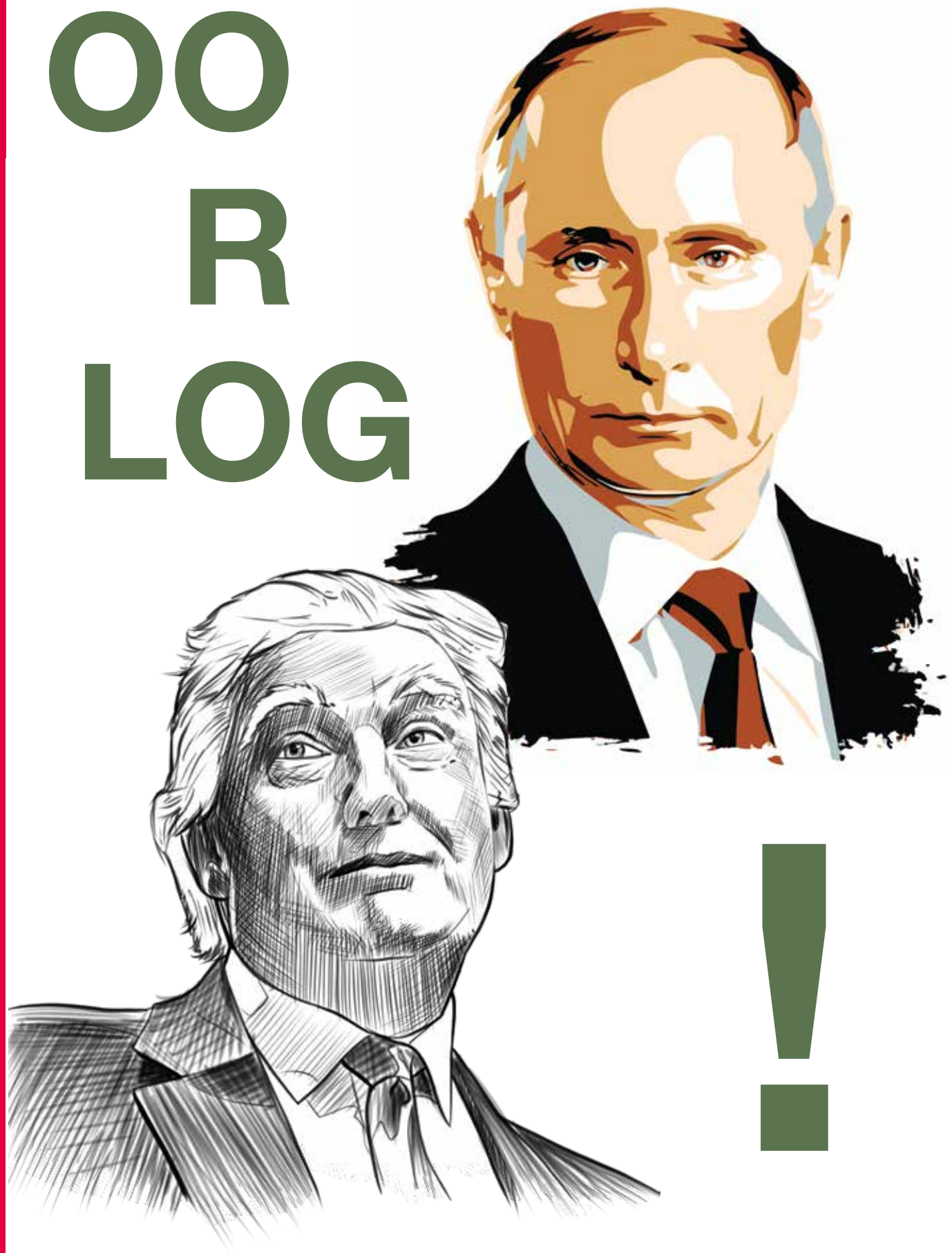

OO R LOG

Colofon

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER - HOOFDREDACTEUR

Marc Boone
Mellestraat 294 - 8501 Heule
marcboonebp@gmail.com
0479 81 16 80

REDACTIERAAD

Bernard Decock, Dirk De Meester, Gaby Moreels, Filiep Vande Wiele, Lieven Vanhoutte, Frank Derycke

HUISFOTOGRAFEN

Yvan Herreman, Filip d'Heedene

GASTREDACTEUREN

Wim Borremans, Sybille Van Weehaeghe, Maxim Boyen

VORMGEVING

www.GrafiekGroep.be

ABONNEREN

Lid worden van een aangesloten vereniging/VC

KOPIJ

Reacties of artikels kunnen doorgestuurd worden naar de hoofdredacteur. De teksten moeten wel de naam en het adres van de inzender vermelden. Alle artikels vallen onder de uitsluitende verantwoordelijkheid van de auteur. Foto's en illustraties in afzonderlijke bestanden meesturen.

LIMIETDATUM VOOR KOPIJ

is de redactievergadering in Mozaïek
Overleiestraat 15A Kortrijk telkens op vrijdag om 10 uur
volgende vergaderingen op:
28 november, 27 januari

We houden bij Zoeklicht uw adresgegevens bij om u te kunnen op de hoogte te houden van wat reilt en zeilt in de vrijzinnige omgeving in Zuid-West-Vlaanderen. U krijgt Zoeklicht omdat u bij een van onze partners lid bent. Indien u ons te kennen geeft dat u Zoeklicht niet meer wenst te ontvangen, dan schrappen we u op eenvoudig verzoek uit de adressenlijst van Zoeklicht.

*Met vrijzinnige groeten,
Redactie Zoeklicht*

Inhoud

Redactioneel	3
Quelle connerie la guerre. Jacques Prévert	4
Activiteiten uit de regio: Humanistisch Verbond en Mozaïek	8
Oekraïne, democratie in actie	10
Activiteiten uit de regio: De Geus	13
Sociale media: luister het mee?	14
Activiteitenkalender	16
Bloedend hart (deel 2)	18
Rivesaltes, een Frans concentratiekamp	20
Activiteiten uit de regio: Ma'Blues	23
Plantjes actie. Kom op tegen Kanker	24
Eren van verzetsstrijders	28
Activiteiten uit de regio: Vermeylenfonds Roeselare	30
Activiteiten uit de regio: Willemsfonds Kortrijk	31

Vrijzinnige Centra uit de buurt

VC Mozaïek

Overleiestraat 15a
8500 Kortrijk
056 37 16 15
www.vcmozaiek.be
info@vcmozaiek.be
Maandelijkse nieuwsbrief:
schrijf in op de website

VC Poincaré

Stormestraat 131/18
8790 Waregem
056 44 74 97
www.vcpoincare.be
info@vcpoincare.be
(permanentie op woensdag,
donderdag en vrijdag)

De Geus

Koning Leopold III-plein 71
8530 Harelbeke
www.vcdegeus.be
Zondag van 10u tot 13u
elke donderdag om 19u
PingPong
Maandelijkse nieuwsbrief:
schrijf in op de website

De Bezatse

Vaubanstraat 8b
8930 Menen
056 51 90 70
www.debezatse.be
vcdebezatse@gmail.com
Maandelijkse nieuwsbrief:
schrijf in op de website

OVM-Avelgem

Achterhoek 17
8581 Waarmaarde
info@ovm-avelgem.be
www.ovm-avelgem.be

Redactioneel

Marc Boone

Er is iets raars aan de oorlog. Niemand is er voor. De grote meerderheid is ertegen. Iedereen is voor vrede. Tot er dan toch oorlog komt. Dan treedt een andere manier van denken op het voorplan. De oorlogslogica. En het is verbazingwekkend hoe snel die manier van denken zich over de brede lagen van de maatschappij verspreidt. John Patterson, één van de hoofdfiguren in de roman “Post voor mevrouw Bromley” van Stefaan Brijs kiest ervoor om niet te gaan strijden tegen de Duitsers. In vreedstijd was zijn houding de normaliteit zelve. Eens de oorlog in al zijn wreedheid is gestart wordt hij als paria aanzien, want vele moeders hebben post gekregen dat hun zoon niet meer thuiskomt van het front en zij wijzen hem met de vinger, alsof hij schuldig zou zijn aan de dood van hun kind.

Ook hier zien wij hoe de logica van bewapening zijn intrede doet. Waar moet bespaard worden op cultuur, werklozen en werkenden worden in een handomdraai fondsen voorzien voor gevechtsvliegtuigen en tanks. Onze lokale Axel Weydts wil verkeersborden op bruggen om de tanks te laten passeren.

In dit nummer focussen wij op de grote oorlog die in Oekraïne in volle hevigheid plaatsvindt. Volgende afleveringen schijnen wij ons licht op andere conflicten in de wereld. Wat duiding in woelige tijden.

Wij blikken ook nog even terug op het plantjesweekend van “Kom op tegen kanker”

En uiteraard vind je alle activiteiten in onze vrijzinnige centra.

Marc Boone

Wil je maandelijks info via de nieuwsbrief van de vrijzinnige centra teken dan in op

- > www.debezatse.be
- > www.vcmozaiek.be
- > www.vcdegeus.be

Quelle connerie

Jacques Prévert

la guerre!

Laat men zich haasten in het goede, het kwade uit zijn gedachten weren. Want van wie traag is in het doen van het goede vinden de gedachten genoeg in het kwade. (Dhammapada)

In de twintigste eeuw werden naar schatting 150 miljoen mensen (meestal burgers) door oorlog gedood. In 2005 ging het meeste geld wereldwijd naar militaire onkosten en wapenhandel, meer dan één biljoen dollars waarvan de U.S.A. de helft voor hun rekening namen. Om de dingen in perspectief te plaatsen: de Verenigde Naties (V.N.) gaven dat jaar ongeveer 10 miljard dollars uit. Men vindt altijd veel geld om oorlog te voeren maar nooit om mensen in vrede te laten leven. De motor van het militarisme is vooral big-business.

Maar niet alleen wie er rijk (of nog rijker) van wordt houdt van oorlog. Er kan geen gewapend conflict gepromoot worden als een groot deel van de bevolking niet bereid is mee te huilen met de wolven en zich laat

manipuleren. Zoals de nazi Göring zei: "Je kunt de mensen altijd de bevelen van de leiders doen naleven... Je moet hun enkel vertellen dat ze aangevallen worden; en de vredestichters aanklagen voor hun gebrek aan patriotisme en voor het gevaar waarin ze het land willen storten". Om een oorlog uit te lokken is het officiële excuus telkens weer preventieve zelfverdediging tegen een vijand.

Sommigen steunen de oorlogsvoerders niet alleen uit misleiding of eigenbelang maar omdat conflicten wel iets spannend, prettigs...zelfs aantrekkelijks hebben. Zo lang ze zelf niet verminkt geraken natuurlijk.

Het eerste gekend gewapend conflict

tussen homo sapiens was 10.000 jaar geleden. Ergens in Kenya werden er 27 skeletten (mannen, vrouwen en kinderen) op eenzelfde prehistorische site gevonden. Allen met versplinterde been-deren en de schedel doorboord met speerpunten van vulkanisch glas.

Het is *de onrustwekkende paradox van de mensheid*; hoe kan een specie zo voortvarend zijn om zijn gelijken te massacreren en tegelijk obstinaat naar middelen zoeken om in vrede te leven? Geloof, spiritualiteit, politieke overtuigingen of morele principes buiten beschouwing gelaten; men kan de pogingen tot begrijpen, simplistisch gezien, in vier onderdelen groeperen: biologisch, economisch, sociologisch en juridisch.

I- DE BIOLOGISCHE THESIS.

Oorlog is voor de menselijke specie een verbuiging van de agressiviteit waargenomen in het dierenrijk. Dieren vechten hoofdzakelijk om drie redenen. 1 hun territorium verdedigen; 2 voedsel bemachtigen; 3 hun soortgenoten domineren met als doel de copulatie (en voortzetting van de genen). Homo-sapiens doet juist hetzelfde. 1 zijn bestaansmiddelen of zijn gemeenschap beschermen; 2 nieuwe bestaansmiddelen veroveren; 3 de groep domineren en de voordelen van zijn macht voor zijn nakomelingen bewaren.

De psychologische en biochemische processen waargenomen bij militairen tonen dat soldaten tijdens gevechten ieder beschavingstaboe en iedere vorm van geweten verliezen. En ook dat de fascinatie voor het spektakel van de oorlog en de fraterniteit binnen de strijdersgroep bijdragen tot het uitschakelen van rede en moraliteit en zo het kwade 'banaliseren'.

*Sommige gebruiken de biologische metafoer om te bewijzen dat de mens (en bij uitbreiding zijn nationaliteit, ras, godsdienst...) moet strijden om te overleven.

Deze visie mondt uit op de notie van 'Totale Oorlog' en de mobilisatie van alle middelen en energieën van een politieke gemeenschap om te overleven en de concurrentie te vernietigen. De cultus van de sterke leider, het heldendom en het 'grote gelijk' zijn voorgesteld als eeuwige deugden die de verdediging en expansie van de civilisatie verzekeren.

*Andere denken dat de mens, door opvoeding, algemene- en zelfkennis, zijn dierlijke conditie kan overstijgen. Hoe meer zijn beschavingsgraad en bewustzijn toenemen, hoe meer hij verwijderd van zijn 'reptiliaanse storingen'. Hij kan zich losmaken van zijn barbaarse 'agressie instinct' en dichter komen bij innerlijke (en bijgevolg uiterlijke) vrede.

II- DE ECONOMISCHE OPVATTING.

Deze visie is een kindje van de biologische theorie en benadrukt een belangrijk aspect ervan: de strijd voor levensmiddelen en rijkdom (ressources). Dit mondt uit in twee contradictorische idealen: het imperium en de revolutie.

De voorstanders van imperialistische geopolitiek vinden dat hulpbronnen ver-

overd en verdedigd moeten worden. Eigen belang primeert.

Voor revolutionairen zijn oorlogen, naar gelang het tijdperk, veroorzaakt door allerlei profiteurs, vooral door degene die de resources bezitten en doen toenemen voor eigen profijt. Dit ten koste van de samenleving.

Deze twee varianten beweren de weg van de vrede te bereiken. *Door de creatie van een universeel imperium waar een unieke macht de resources bezit en herverdeelt naar eigen dunken. De vrede wordt behouden door het monopolie van het geweld en de wapens. De wet van de sterkste.

*Door een universele revolutie die een herverdeling van de rijkdom inhoudt en daardoor de nood aan geweld opheft. Er is geen accumulatie van rijkdom meer en geen uitbuitende klasse. De wet van onderlinge solidariteit.

III- HET SOCIOLOGISCH CONCEPT.

Volgens de invloedrijke Verlichtingsdenker J-J. Rousseau (1712-1778) is de oorzaak

van oorlog het verlaten door de jager-plukker van zijn oorspronkelijke natuurlijke staat. De 'nobeles wilde' gebruikte, samen met zijn soortgenoten, niet meer dan wat hij nodig had. De groep was één entiteit. Het ontwikkelen en uitbreiden van de landbouw zorgde voor voedseloverschotten en het sedentaire leven. Er ontstonden agglomeraties. De gemeenschappen werden de facto gedwongen het werk te verdelen. Dit alles evolueerde naar een samenleving van dominerende klassen (edelen) en gedomineerde (slaven). Krijgers verdedigden deze die bezitten tegen deze die niets hadden. Oorlogen namen verschillende vormen aan. Binnen de gemeenschap maar ook tegen andere gemeenschappen.

Dit baart twee tegenstrijdige visies over de weg naar vrede. *Aan de ene kant denkt men dat oorlog niet kan verdwijnen omdat het een voortzetting is, met gewapende middelen, van sociale, economische en politieke verhoudingen. Die verhoudingen kunnen niet veranderen van natuur maar wel variëren in vorm en middelen.

*Aan de andere kant meent men dat door de vooruitgang van rede, logica en opvoeding, de mensheid afstand zal nemen van oorlog en vreedzame middelen toepassen voor het oplossen van problemen.

IV- DE JURIDISCHE WEG.

Die ent zich op de drie vorige concepten en voegt er de notie van universele rechtvaardigheid en internationale rechtspraak aan toe.

In de antieke wereld (Rome, Griekenland...) wordt oorlog beschouwt als een glorieus middel om de rijkdom en macht van de 'Cité' uit te breiden, iedere 'vrije' burger is een krijger. Denkers uit die tijd, proberen criteria vast te leggen die het collectief geweld rechtvaardigen of afkeuren. De notie van 'defensieve oorlog' of 'rechtvaardige oorlog', voor de bescherming en het voortbestaan van de 'imperiale stad', wordt geboren.

In de christelijke middeleeuwen wordt er geponereerd dat, voor de verdediging van de zwakkeren en de bescherming

van gemeenschappelijke bezittingen, de 'Staat' het monopolie op geweld heeft en die primeert boven het geweld van individuele belangen.

Tijdens de Renaissance en later de Verlichting wordt het idee geboren dat een oorlog illegitiem kan zijn. De erkenning van de mensheid als rechtsonderwerp en het idee van een hoger juridisch niveau die conflicten reguleert in naam van mensen ligt de basis voor de stichting van de *Organisatie van de Verenigde Naties (V.N.)* in 1945.

Maar het internationaal recht en de resoluties van de V.N. bevatten veel uitzonderingen (zelfverdediging, preventieve oorlog, recht op inmenging...). En het Vredeskorps (Blauw Helmen) maakt niet al te veel indruk op de autoritaire oorlogstokers en hun gatlikkers die de plak zwaaien.

Ondanks het feit dat hun monopolie regelmatig gecontesteerd is door multinationals, groot kapitaal, internationale maffia's en gewelddadige fanatieke

godsgelken van diverse allooi, zijn In de praktijk afzonderlijke naties de enige die legitimiteit hebben i.v.m. conflicten.

BOEM! BANG!

Sinds 16 juli 1945, 5uur 29minuten en 45seconden, het precies moment van de testexplosie van de eerste nucleaire bom in Alamogordo (New Mexico-USA), heeft de mensheid de capaciteit verworven om niet alleen de loop van de geschiedenis te veranderen maar er ook een einde aan te maken. Tachtig jaren later is het nog altijd niet gebeurt, een reden tot optimisme(?).

Nu het mogelijk is om onze vervuilde planeet op te blazen zou het zeker niet absurd zijn (maar waarschijnlijk utopisch) te stellen dat de volledige mensheid één (ONE) samenleving is en in levensgevaar. En dus in haar geheel beschermd moet worden. **NOOIT MEER IS NU!!!**

De voortzetting van de internationale politiek met uitsluitend diplomatische middelen en rechtspraak zou de ophefing van oorlog tussen naties betekenen. Maar daarvoor moeten volkeren zich eerst hoeden voor hun nationale cynische

leidinggevende 'experten in wreedheid' en weerbaar zijn voor allerlei vormen van berusting, manipulatie en propaganda.

Het militarisme en de wereldwijde instorting van het ecosysteem zijn de keerzijden van eenzelfde medaille: de institutionalisering van onbegrensde hebzucht, overvloedige haat en hoogmoedige stupiditeit.

L'histoire de l'homme – Le Monde Hors-Serie/ Sapiens – Yuval Noah Harari/ Geld, Seks, Oorlog, Karma. – David R. Loy/ Propaganda – Edward Bernays/ C'est pas parce qu'ils sont nombreux à avoir tort qu'ils ont raison! – J-P. Boyer/ Wikipedia/ Courier International/ Song: Gimme shelter door Patti Smith/

MENS & WETENSCHAP

PAUL DE ROO MIGRATIE

DINSDAG 18-11-2025 OM 19.30U

Politiek wetenschapper Paul De Roo vertelt het kleurrijke verhaal van 70 jaar migratie en immigratie(politiek) in België sinds Wereldoorlog II. Hoe hebben wij de migranten door de jaren heen ontvangen en hoe zijn wij met hen omgegaan? In de jaren 1950 en 1960 kwamen de gastarbeiders hier tijdelijk werken, voornamelijk in de kolenmijnen, maar na de oliecrisis van 1973 zijn ze toch gebleven. Steeds nadrukkelijker maakten zij deel uit van onze samenleving, ondanks tewerkstellingsproblemen, de getto's in de grote steden en de zogenaamde zwarte scholen van hun kinderen. Vanaf de jaren 2000 hebben geopolitieke conflicten een vluchtelingenstroom naar Europa op gang gebracht.

Sindsdien bevinden we ons onophoudelijk in hoogoplopende discussies over open of gesloten grenzen, over de tolerantie ten overstaan van zoveel 'illegalen', over de draagkracht van de sociale zekerheid, over de rechten en plichten van nieuwkomers, over de veiligheid in onze steden. Paul De Roo verheldert en zoekt naar nuances, voorbij de steriele zwart-witdiscussies.

Over de auteur

Paul De Roo deed onderzoek over de geschiedenis van de migratie in verhouding tot sociaal werk. Hij was docent aan de Arteveldehogeschool, departement Sociaal Werk, te Gent en maakte in 2021 de documentaire film MISHA, over Michail Bezverkhni, een Belgisch-Russische topviolinist die in 1976 de Kon. Elizabeth wedstrijd won. Hij is auteur van MIGRATIE, de geschiedenis van de immigratie in België sinds WOII (2024).

PETER ALGOET VRANK EN VRIJ, MAAR MENS!

DINSDAG 16-12-2025 OM 19.30U

Vrijzinnig humanisme is eeuwenoud en tegelijkertijd piepjong. Al in de klassieke oudheid had je dappere mensen die op een vrije en vranke manier hun gedachten kenbaar maakten. Vandaag verdedigen vrijzinnig humanisten democratische basiswaarden en gelijkwaardigheid, ongeacht kleur, afkomst, geslacht, overtuiging of seksuele voorkeur. Kortom, ze streven naar menselijkheid, voorbij de waan en het nepnieuws. Waarom? Omdat het nodig is.

Peter Algoet schetst de historische wortels van het humanisme, staat stil bij de uitdagingen voor de toekomst én deelt met doorleefde overtuiging zijn tips voor een praktisch humanisme.

Over de spreker

Peter Algoet werkte 15 jaar bij het Humanistisch Verbond als coördinator van de educatieve dienst en van de studiedienst. Hij gaf lessen talen en niet-confessionele zedenleer en hield filosofische privé-consultaties. Hij publiceerde over (on)geloof, vrijzinnig humanisme en filosoferen met kinderen.

Praktisch:

Deuren: open vanaf 19.00u

Waar: VC Mozaïek, Overleiestraat 15a, 8500 Kortrijk

Ingang: 8.00 €, leden HV Kortrijk, vc Mozaïek: 5.00 €

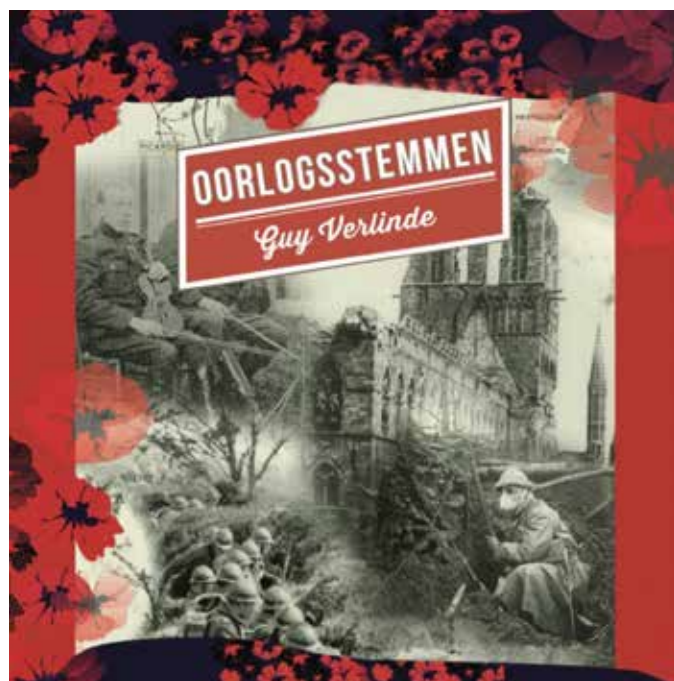
Info en inschrijven: info@vcmozaiek.be

OORLOGSTEMMEN

GUY VERLINDE

5 NOVEMBER 2025 OM 20.00U

Guy Verlinde geeft een overzicht over de **gevolgen van W.O.I.**, aan de hand van anekdotes, gedichten en oorlogsliederen. Daarnaast legt hij de **link naar vandaag** en bespreekt hij de uitdagingen en de bedreigingen waar we als samenleving mee kampen. Daarnaast maakt het publiek kennis met belangrijke **historische tegenstemmen** zoals Siegfried Sassoon, Martin Luther King & Nelson Mandela. En tonen zijn **protestliederen** en die van o.a. Bob Dylan de kracht van muziek en poëzie als verzetsmiddel tegen gewapende conflicten.

Praktisch:

Plaats: VC Mozaïek, Overleiestraat 15a, 8500 Kortrijk

Deuren: open vanaf 19.30u, start om 20.00u

Inkom: € 12, leden HV Kortrijk € 10, studenten gratis

Organisatie: Humanistisch verbond Kortrijk

Oekraïne, democratie in actie

betogers op het Ivana Franka plein

Dinsdagavond 22 juli hing er een drukkende hitte over Kyiv – een vertrouwd zomergevoel in de stad. Net als zoveel inwoners proberen mijn vrouw en ik de airco zo min mogelijk te gebruiken. Niet uit zuinigheid, maar om het kwetsbare elektriciteitsnet niet verder te belasten. Rusland heeft de afgelopen jaren talloze energiecentrales en onderstations vernield met raketten en drones, en hoewel Oekraïense technici de schade telkens razendsnel herstellen, blijft het netwerk fragiel.

Om even aan de benauwdheid te ontsnappen, besloten we een avondwandeling te maken. Het centrum bruisde van activiteit, vooral van jongeren. Veel van hen waren gehuld in Oekraïense vlaggen of droegen zelfgemaakte protestborden. Ze trokken naar het Ivana

Franka-plein, vlak bij de presidentiële administratie. Het waren vooral jongeren, verontwaardigd over een nieuw wetsvoorstel dat in hun ogen de onafhankelijkheid van anticorruptie-instanties zou aantasten. Ze wilden hun stem laten horen – en dat deden ze. Met zijn allen. Ze zongen het volkslied, scandeerden leuzen en maakten zoveel lawaai dat hun boodschap onmogelijk genegeerd kon worden door de president en zijn raadgevers, wier kantoren hogerop op de heuvel liggen.

Vóór de grote invasie kon je vanaf hier via het park rechtstreeks naar het presidentieel paleis lopen. Nu is dat om veiligheidsredenen onmogelijk. Daardoor werd het anders zo rustige Ivana Franka-plein plots het epicentrum van verzet. “Deze hervorming is onaanvaardbaar!”

klonk het. Later die avond kwam het nieuws dat het parlement de wet aangenomen en president Zelenskyi had hem meteen ondertekend. Een ongebruikelijke snelheid. De teleurstelling onder de betogers was voelbaar. Rond elf uur begon de menigte uiteen te gaan – de avondklok ging om middernacht in – maar de woede bleef. Dit was duidelijk nog niet voorbij.

De volgende dag was het plein opnieuw gevuld, nu met veel meer mensen van alle leeftijd. Ze eisten dat de wet zou worden ingetrokken. Het was het eerste grootschalige protest in Oekraïne sinds de Russische invasie van 24 februari 2022. Kyiv ligt dan wel zo'n 300 kilometer van het front, de stad wordt bijna elke nacht bestookt met drones en raketten. Betogingen zijn onder de staat

van beleg nog wel mogelijk, maar er zijn beperkingen, en de avondklok geldt strikt. De demonstranten wisten dat. Ze wisten ook dat Russische propaganda hun actie zou verdraaien – en inderdaad, nog dezelfde avond circuleerden er online berichten, zowel in Rusland als in de VS, dat het Oekraïense volk in opstand zou zijn gekomen tegen president Volodymyr Zelenskyi omdat hij “weigerde vrede te sluiten met Rusland.” Een leugen, natuurlijk.

Wat we zagen, was pure democratie in actie: een regering neemt een besluit, burgers gaan ertegenin en betogen. Normaal in België of elders in Europa, maar hier, in een land in oorlog, was het bijzonder en ontroerend. Alsof iemand zei: “We vechten niet alleen aan het front, maar ook voor onze toekomst – voor een land dat niet alleen vrij is van bezetting, maar ook voor het behoud van onze democratie.” Een dag later vroeg president Zelenskyi aan de regering om zo snel mogelijk een nieuwe wet te maken die beter rekening hield met de bezorgdheid van de betogers en de onafhankelijkheid van de anticorruptie-instellingen zou garanderen. De Oekraïense burgers hadden hun gelijk gehaald.

Voor mij is dit niet zomaar een anekdote over de kracht van democratisch protest. Het raakt aan de eeuwenoude strijd van Oekraïeners tegen vreemde overheersers. Oekraïne heeft een lange traditie van verzet en democratische besluitvorming. Reeds in 1710 werd de Grondwet van de Kozakken aangenomen die voorzag in de scheiding der machten, beperkingen op de macht van de leider, garanties voor burgerlijke vrijheden en zelfs bepalingen rond sociale rechtvaardigheid. Democratie zit diepgevoerteld in de Oekraïense samenleving.

Juist die democratische kracht is een doorn in het oog van Rusland. Het poëtinisme past in de traditie van de totale onderdrukking van het individu en het vrije denken dat zo kenmerkend was voor de Sovjet-Unie en het tsarendom. Vrije pers is in Rusland zo goed als onmogelijk, politieke opposenten worden gevangen gezet, verbannen of vermoord. De economie stelsel is in handen van een kleine kring van superrijke oligarchen die nauw verbonden zijn met Poetin. Een succesvol, democra-

Vlaggen ter herinnering aan de gesneuvelde soldaten op het Onafhankelijkheidsplein in Kyiv

tisch Oekraïne is een groot gevaar voor Poetins Rusland: het toont immers aan dat Rusland zelf ook een democratie zou kunnen zijn. Een welvarend Oekraïne, geïntegreerd in de Europese markt, zou aantonen dat de economische ontwikkeling van een land niet alleen de elite ten goede hoeft te komen. Dat is een boodschap die Poetin en zijn omgeving niet willen zien.

De Oekraïense politiek is natuurlijk verre van perfect. Ook hier hebben de superrijken sinds de onafhankelijkheid in 1991 veel macht en invloed kunnen verzamelen. Maar het land heeft wel een sterke, onafhankelijke pers ontwikkeld en het heeft een levendige civiele samenleving (wat we in Vlaanderen het “middenveld” noemen), en het heeft mondige burgers.

Dat zag de wereld al in november 2004. Nadat de Russisch-gezinde politicus Viktor Janoekovytsj na wijdverspreide verkiezingsfraude tot winnaar van de tweede ronde van de presidentsverkiezingen werd uitgeroepen, kwam het volk in opstand in wat nu de Oranje Revolutie heet. Wekenlange protesten leidden uiteindelijk tot nieuwe verkiezingen die overtuigend door de pro-Westerse kandidaat Viktor Joesjtsjenko gewonnen werd. Vijf jaar later werd Janoekovytsj alsnog president. Maar opnieuw kwam het volk in opstand toen Janoekovytsj in november 2013 plots verklaarde dat hij het associatieverdrag met de Europese Unie niet zou tekenen. Dit verdrag zou Oekraïne dichterbij de EU brengen en economische, politieke en juridische hervormingen bevorderen. Janoekovytsj’ oproerpolitie schoot ongewapende, Oekraïense burgers neer, wat uiteindelijk

Wim Borremans op het Sint Michaelsplein

leidde tot zijn vlucht naar Rusland. Dit heet nu de Revolutie van de Waardigheid.

Beide gebeurtenissen brachten een grote schok teweeg in het Kremlin. Vrije burgers die hun eigen bestemming kiezen, dat is niet hoe Poetin de wereld ziet. En al helemaal niet als dat betekent dat een land dat hij beschouwt als een fictieve creatie beslist dat hun toekomst ligt in vereniging van liberale democratieën die de Europese Unie is. In West-Europa vergeten we vaak hoe baanbrekend de Europese Unie eigenlijk is. Als Belgen waren we van bij het begin betrokken in de langzame groei van de EGKS tot de EU en zien we daardoor niet altijd wat voor een inspiratiebron de EU is voor vele anderen. Economische welvaart, respect voor de mensenrechten, de rechtstaat,... we nemen het vaak als normaal aan. Maar voor wie tot een generatie geleden nog in een onderdrukkende - en vaak moorddadige - communistische dictatuur leefde, is de EU, ondanks zijn gebreken, een baken van hoop op een beter leven.

En dus viel Poetin in 2014 Oekraïne binnen onder het mom van het beschermen van de Russisch-taligen in Donbas en de Krim. Die eerste invasie deed hij nog heimelijk, schuilend achter zogezegde separatisten in Oost-Oekraïne. Al snel kwamen gewone burgers ter hulp als vrijwilligers aan het front. De verborgen overname van Oekraïne was mislukt, maar Poetin was er in

geslaagd om de Krim in te lijven en zou de komende tien jaar de Donbas gebruiken als een manier om de democratie in Oekraïne proberen te ondermijnen.

Die democratie werd net krachtiger. De roep om toe te kunnen treden tot de Europese Unie werd steeds luider. En steeds meer mensen raakten er ook van overtuigd dat de enige garantie op vrede en veiligheid voor Oekraïne lidmaatschap van de NAVO was. De NAVO zelf bleef dat voor zich uit schuiven, in tegenstelling tot wat de Russische propaganda tot op vandaag beweert. President Zelenskiy probeerde nog om een akkoord met Poetin te sluiten om de oorlog in de Donbas te stoppen, maar Rusland was hier niet in geïnteresseerd. Een stabiel Oekraïne moest ten alle prijze verhinderd worden. Met de totale invasie van Oekraïne op 24 februari 2022 tot gevolg.

De Russische oorlog tegen Oekraïne is een vernietigingsoorlog. We zien dat niet alleen in de manier waarop Rusland steden in het oosten van Oekraïne tot puin herleidt. We zien dat helaas ook in de vele burgerslachtoffers die het maakt. En we zien dat in het systematisch vernietigen van scholen, musea en kerken, in het bombarderen van ziekenhuizen, treinstations en energiecentrales, in het gevangennemen en vermoorden van burgemeesters, onderwijzers en de intellectuele elite, in het terroriseren van

burgers met drones, kruisraketten en ballistische raketten. De lijst van oorlogsmisdaden is eindeloos.

Geen land zou zo mogen lijden, omdat het een democratie wilt zijn, omdat het zijn eigen weg wilt kiezen. En net daarom was die betoging op het mooie Ivana Franka-plein deze zomer zo belangrijk. Het was eens te meer een luid signaal dat democratie in Oekraïne geen filosofisch begrip is, maar een actieve werkelijkheid waar iedereen - burgers en politici - elke dag weer aan moeten werken. Met vallen en opstaan, zoals in elk democratisch land. Met goede en minder goede wetgeving. Met keuzes en koerscorrecties. Een land dat zo hard vecht voor zijn vrijheid, zijn zelfbeschikking, zijn democratie, verdient veel beter dan het Poetin-regime. Het verdient de volle steun van de rest van de democratische familie om Ruslands imperialistische agressie definitief te stoppen en terug te dringen. Enkel zo kan er blijvende vrede en veiligheid komen in heel Europa.

Wim Borremans is een onafhankelijk expert in democratie-opbouw met meer dan 15 jaar praktijkervaring in Tunesië, Oekraïne, Servië en Belariës. Hij woont en werkt in Kyiv. Borremans hanteert de Oekraïense transliteratie voor namen van Oekraïense steden en personen.

GEORG BERNOFF

FOTOGRAFIE

Opening: zondag 4 januari, 10.45 u.

Januari 2026

Georg Bernoff is het speelse pseudoniem van de Kuurnenaar *Bernard Noffels*. Bernard is lid, voorzitter en webmaster van *Fotocollectief Retina Kuurne*, de *Koninklijke Kortrijkse Fotoclub* en verscheidene culturele verenigingen in zijn gemeente. Hij was er ook organisator en curator van heel wat tentoonstellingen en organisator of mede-organisator van nog meer culturele evenementen.

In essentie ben ik vooral een reis- en straatfotograaf met een lichte voorliefde voor zwart/wit fotografie. Iemand die gewoon registreert wat zich in zijn wereld afspeelt en die dus in zekere zin documentarisch werkt. Maar ik wijk ook bijwijlen graag af van mijn geijkte paden om meer thematische projecten uit te werken. Daarnaast schrijf ik ook af en toe, in hoofdzaak poëzie.

MARLEEN DE POTTER

SCHILDERIJEN

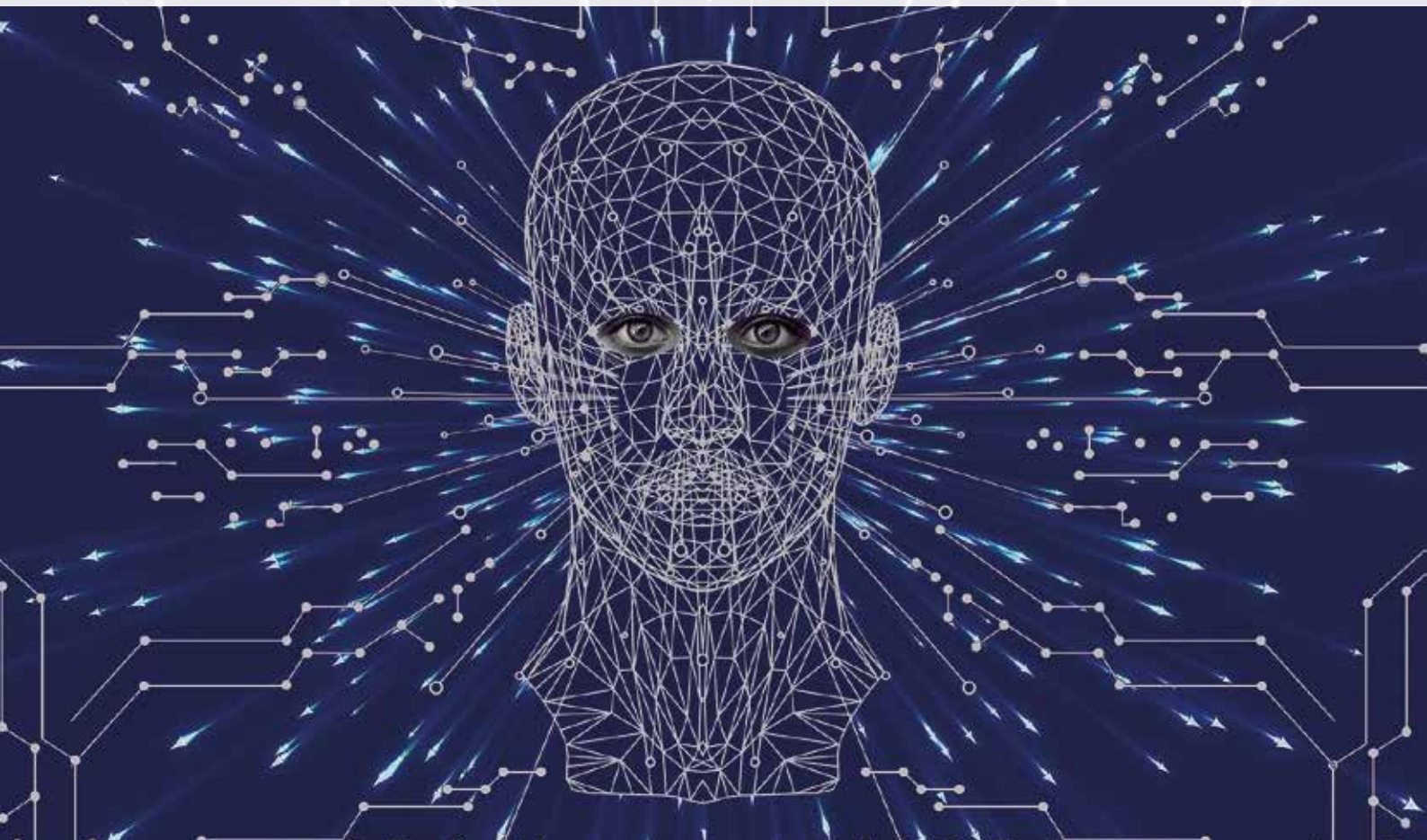
Opening: zondag 1 februari, 14.45u.

Februari 2026

Marleen De Potter is een veelzijdige kunstenares uit de Vlaamse Ardennen, met een achtergrond aan de Kunstacademie van Oudenaarde waar ze haar passie voor schilderkunst ontwikkelde. Haar werk onderscheidt zich door de combinatie van abstracte en figuratieve stijlen, vaak met een opvallende lineaire benadering. Ze gebruikt rijke kleuren, bladgoud, olieverf en gelaagde structuren om dynamische en expressieve composities te creëren. Elk kunstwerk reflecteert haar unieke visie en creatieve veelzijdigheid. Door haar techniek en materiaalgebruik brengt zij haar ideeën tot leven op het doek. Marleens oeuvre is een viering van kunst in al haar facetten.

Sociale media: luistert het mee?

Het antwoord is nog verontrustender

Het gerucht dat sociale media via je smartphone meeluistert, circuleert al jaren. Je praat met een vriend over een wandeltocht en plots verschijnen rugzakadvertenties in je feed. Toeval, of luistert er toch iemand mee?

Het werkelijke antwoord is nog verontrustender: meeluisteren is niet nodig. Bedrijven zoals Meta (moederbedrijf van Facebook, Instagram en WhatsApp) weten al genoeg door je gedrag. Elk scrollmoment, elke klik, de seconden dat je blijft hangen bij een foto, het tijdstip van de dag en je locatie: alles wordt verzameld. Algoritmes kneden die fragmenten tot een profiel dat vaak accurater is dan je eigen zelfbeeld.

Wie dagelijks een uur op TikTok of Instagram zit, produceert in vijf jaar tijd meer dan een half miljoen interacties. Dat zijn signalen waaruit men kan afleiden waar je van houdt, wat je vermijdt, of je eerder chaotisch of methodisch handelt, en zelfs in welke stemming je vatbaar bent voor welke reclame. Je hoeft dus niet te fluisteren om niets prijs te geven: je gedrag spreekt voor zich.

Zo kan je advertenties krijgen voor een vlucht naar Malta, simpelweg omdat iemand uit je vriendengroep gisteren tickets zocht en het algoritme weet dat jullie eerder samen reisden. Kleine bundels aanwijzingen leveren sterke voorspellingen op. Het gaat niet enkel

om je posts, maar ook om metadata: met wie en wanneer je chat, je locatie, gedeelde wifi-netwerken en tijdspatronen. Samen vormen ze een nauwkeurig beeld, ook als je zelf denkt weinig bloot te geven.

Sociale media draait om het vasthouden van je aandacht. Alles wat je ziet, is geselecteerd om je langer online te houden en dus meer advertenties te tonen. "If it's free, you are the product" is geen slogan maar het kernmodel van een miljardenindustrie.

Van gedragsdata naar chatcontrol

Wat vandaag al mogelijk is met je gedragsdata, krijgt binnenkort in de EU

mogelijk een nieuwe dimensie. De Europese Commissie schuift in oktober het voorstel chatcontrol naar voren. Daarin zou niet alleen je gedrag, maar ook je privécommunicatie zelf gescand worden.

Het doel klinkt nobel: kindermisbruik bestrijden via automatische detectie van berichten en foto's. De praktijk zou betekenen dat apps als WhatsApp, Signal en iMessage verplicht worden elk bericht te controleren vóór versleuteling. Daarmee verdwijnt het fundament van digitale vertrouwelijkheid. Waar metadata enkel netwerken en gedrag in kaart brengt, opent chatcontrol de deur naar het systematisch lezen van inhoud, gestuurd door een AI die beslist wat verdacht is.

De gevolgen zijn ingrijpend. Reclame-algoritmes voorspellen koopgedrag; chatcontrol bepaalt of je bericht "gevaarlijk" is. Een fout signaal kan al genoeg zijn om een onschuldige bericht in een politiedossier te laten belanden. Zulke fouten zijn geen uitzondering; zelfs de meest geavanceerde AI-systemen produceren geregeld vals alarm. Het resultaat: duizenden onschuldige burgers kunnen in de opsporingsmolen terechtkomen.

Achterdeuren zijn kwetsbaarheden

Om berichten te scannen, moet je toestel meekijken vóór de versleuteling. Dat heet client-side scanning. In de praktijk verandert je smartphone in een permanente controlepost. Daarvoor moet een achterdeur in de beveiliging worden ingebouwd, en elke achterdeur kan misbruikt worden—door hackers of autoritaire regimes.

Een treffende vergelijking is het TSA-slot op koffers: handig omdat de douane met een speciale sleutel kan openen. Maar omdat miljoenen koffers dezelfde sleutel gebruiken, volstaat één set in verkeerde handen om ze allemaal te openen. Precies dat is gebeurd: complete sleutelbossen worden te koop aangeboden op het web. Wat ooit als extra beveiliging werd gepresenteerd, werd een structurele kwetsbaarheid. Zo werkt het ook met achterdeuren in versleuteling.

Van advertenties naar massasurveillance

Het voorstel reikt verder dan chatapps.

Appwinkels zouden "risicovolle" apps weren of enkel na identiteitscheck toelaten. Providers zouden websites moeten blokkeren op bevel. Bovendien komt er dan een Europees centrum dat indicatoren beheert en rapporten doorstuurt naar politie en Europol. Daarmee ontstaat een centraal orgaan dat tussen jou en je communicatie staat.

Voor gewone gebruikers betekent dit dat je niet langer enkel via advertenties geprofileerd wordt, maar dat elk gesprek en elke foto systematisch geanalyseerd worden. Een grap of dubbelzinnig bericht kan volstaan om onder verdenking te vallen. Het argument "ik heb niets te verbergen" houdt geen stand als een AI zonder context beslist over je eigenlijke bedoelingen.

Juridische grenzen en betere alternatieven

De juridische basis is wankel. Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens stelde in 2024 dat het verzwakken van encryptie voor iedereen nooit gerechtvaardigd kan zijn. Ook de juridische diensten van de Raad waarschuwden dat chatcontrol neerkomt

op massasurveillance, wat in strijd is met Europees recht.

Tegelijk bestaan er al doeltreffende middelen: bekend misbruikmateriaal kan snel worden opgespoord via hash-databanken, zonder privéchats te screenen. Politie kan gericht onderzoek doen op basis van gerechtelijke bevelen. Het echte knelpunt ligt bij onderbemande en ondergefinancierde politieteams, niet bij technologie. Investeren daar zou veel effectiever zijn dan een systeem dat de privacy van 450 miljoen Europeanen ondergraaft.

Een kantelpunt

Chatcontrol is een kantelpunt. Het verschuift ons van commerciële beïnvloeding naar structurele staatscontrole. Als algoritmes nu al zoveel over ons weten zonder één bericht te lezen, wat gebeurt er dan wanneer ook onze gesprekken worden doorgelicht? Dan gaat het niet langer om advertenties, maar om de fundamentele van een vrije samenleving, een grens die we niet achteloos mogen overschrijven.

ORGANISATIE

TIJDSTIP

ACTIVITEIT

PLAATS

Activiteitenkalender

ORGANISATIE	TIJDSTIP	ACTIVITEIT	PLAATS
	NOVEMBER		
HV KORTRIJK	WOENSDAG 05/11/2025 OM 20:00 U	“Oorlogsstemmen” met Guy Verlinde (oorlogsliederen doorspekt met anekdotes en gedichten)	MOZAÏEK
VERMEYLENKRING ROESELARE	WOENSDAG 05/11/2025 OM 20:00 U	“Relaties tussen wetenschap(pen) en religie(s)” door Prof. Em. JEAN PAUL VAN BENDEGEM	TRAX, REPETITIEZAAL 1,
HV KORTRIJK	DON 06/11/2025 OM 19:30U	Samenspraak, een licht filosofische babbel	MOZAÏEK
ANTIPODE	VRIJDAG 07/11/2025 OM 20.00 U	Reiscafé Antipode met Martin Heylen “reizen zonder grenzen”	MOZAÏEK
MA’BLUES, HV KORTRIJK, VC MOZAÏEK	ZONDAG 09/11/2025 OM 18.00 U	Ma’Blues Café met Leander Vandereecken en Olivier Vander Bauwede	MOZAÏEK
WILLEMSFONDS KORTRIJK	WE 14-16/11/2025 VAN 11 TOT 17 U	tentoonstelling ‘Doodmooi’	MOZAÏEK
DE GEUS	VRIJDAG 14/11/2025	Spelletjesavond	DE GEUS
DE GEUS	ZATERDAG 15/11/2025 OM 19.00U	Geuskewis	DE GEUS
HV KORTRIJK, VC MOZAÏEK	DINSDAG 18/11/2025 OM 19.30U	Mensen & Wetenschap: Paul De Roo over “Migratie”	MOZAÏEK
AVK KORTRIJK	DINSDAG 25/11/2025 OM 19.30 U	“Als de wapens zwijgen: de vergeten rol van vrouwen in het verzet” door Virginie Loveling	MOZAÏEK
DE GEUS	VRIJDAG 28/11/2025	Spelletjesavond	DE GEUS
VC MOZAÏEK	ZONDAG 30/11/2025 OM 18.00 U	Jazz op zondag met Superior Dance Band	MOZAÏEK
	DECEMBER		
ANTIPODE	VRIJDAG 05/12/2025 OM 20.00 U	Reiscafé Antipode; “van Noord naar West Afrika” met Dominiek Druart	MOZAÏEK
GROENINGHE BIG BAND	WE 6-7/12/2025	Concert met de Groeninghe Big Band	MOZAÏEK
HV ROESELARE, HVDM	ZON 07/12/2025 OM 19.00 U	“Lortcher”, een ontroerende voorstelling over dementie	DE SPIL, 051/265 700
AXEL WEYDTS	WOE 10/12/2025 OM 19:00U	Info-avond rond defensie	MOZAÏEK
DE GEUS	VRIJDAG 12/12/2025	Spelletjesavond	DE GEUS
HVDM KORTRIJK	ZONDAG 14/12/2025	Wereldlichtjesdag	MOZAÏEK
HV KORTRIJK, VC MOZAÏEK	DINSDAG 16/12/2025 OM 19.30 U	Mensen & Wetenschap: Peter Algoet over “Vrank en Vrij, maar mens!”	VC MOZAÏEK
DE GEUS	ZONDAG 28/12/2025 OM 10.00 U	Praatcafé met verrassingsact	DE GEUS
	JANUARI		
VC MOZAÏEK	ZONDAG 25/01/2026 OM 18.00 U	Jazz op zondag met Superior Dance Band	MOZAÏEK
HV ROESELARE, AVK, HVDM, MSKA	DON 29/01/2026 OM 19:30 U	Filosofische lezing: “een kwestie van tijd” door Maarten Van Dyck	HUGO VERRIESTRAAT 68, ROESELARE
	FEBRUARI		
ANTIPODE	VRIJDAG 06/02/2026 OM 20.00 U	Reiscafé Antipode	MOZAÏEK
MA’BLUES, HV KORTRIJK, VC MOZAÏEK	ZONDAG 08/02/2026 OM 18.00 U	Ma’Blues Café met Little Chris en Eric Melaerts	MOZAÏEK

HV ROESELARE, AVK, HVDM, MSKA	VC MOZAIËK	DON 12/02/2026 OM 19:30 U ZONDAG 22/02/2026 OM 18.00 U	Filosofische lezing: "Heeft de Beauvoir (nog) gelijk: ouderdom een schipbreuk?" door Antoon Vandevelde Jazz op zondag met Superior Dance Band	MOZAÏEK	HUGO VERRIESTSTRAAT 68, ROESELARE
HUJO, HVDM KORTRIJK	VC MOZAIËK	WOENSDAG 25/02/2026 OM 09:00 U DON 26/02/2026 OM 19:30 U	Debatwedstrijd Filosofische lezing: "Kan ons land rechtvaardig worden? En onze wereld?" door Philippe Van Parijs	MOZAÏEK	HUGO VERRIESTSTRAAT 68, ROESELARE
ANTIPODE	VC MOZAIËK	MAART VRIJDAG 06/03/2026 OM 20.00 U ZON 29/03/2026 OM 19:00 U	Reiscafé Antipode Jazz op Zondag met Superior Dance Band	MOZAÏEK	
MA'BLUES, HV KORTRIJK, VC MOZAIËK	VC MOZAIËK	APRIL VRIJDAG 03/04/2026 OM 20.00 U ZONDAG 12/04/2026 OM 18.00 U	Reiscafé Antipode Ma'Blues Café	MOZAÏEK	
VC MOZAIËK	VC MOZAIËK	ZON 26/04/2026 OM 19:00 U	Jazz op Zondag met Superior Dance Band	MOZAÏEK	
HVDM KORTRIJK	VC MOZAIËK	MEI ZATERDAG 09/05/2025 OM 10:00 U VE 22-26/05/2026	Toonmoment groepsintefeest Jaarlijkse fototentoonstelling	MOZAÏEK	
FOTOCUB GROENINGE	VC MOZAIËK	ZON 31/05/2026 OM 19:00 U	Jazz op Zondag met Superior Dance Band	MOZAÏEK	
MA'BLUES, HV KORTRIJK, VC MOZAIËK	VC MOZAIËK	JUNI ZONDAG 14/06/2026 OM 18.00 U	Ma'Blues Café	MOZAÏEK	
HVDM KORTRIJK	VC MOZAIËK	ZONDAG 21/06/2026	Dag van het Vrijzinnig Humanisme	MOZAÏEK	
VC MOZAIËK	VC MOZAIËK	ZON 28/06/2026 OM 19:00 U	Jazz op Zondag met Superior Dance Band	MOZAÏEK	

Wil je maandelijks info via de nieuwsbrief van de vrijzinnige centra teken dan in op
 -> www.debezatse.be
 -> www.vcmozaiek.be
 -> www.vcdegeus.be

De Geus
 Koning Leopold III-plein 71
 8530 Harelbeke
info@vcdegeus.be
www.vcdegeus.be
 Zondag van 10.00u tot 13.00u
 elke donderdag om 19.00u PingPong

VC Mozaïek
 Overleiestraat 15a
 8500 Kortrijk
 056 37 16 15
www.vcmozaiek.be
info@vcmozaiek.be

De Bezatse
 Vaubanstraat 8b
 8930 Menen
 056 51 90 70
vcdebezatse@gmail.com
www.debezatse.be

VC Poincaré
 Stormestraat 131/18
 8790 Waregem
www.vcpoincare.be
info@vcpoincare.be
 Zondag van 10.30u tot 13.30u Praatcafé
 1ste en 3de vrijdag van de maand jongerenpraatcafé

OVM-Avelgem
 Achterhoek 17
 8581 Waarmaarde
 056/64.64.39
ovm.avelgem@scarlet.be
www.ovm-avelgem.be

Bloedend

hart

Het hart vormt zowel lichamelijk als symbolisch een centrum van emotie. Een ongelooflijke spier die pompt en pompt; bij iedere hartslag stroomt er leven doorheen het lichaam. De richting van het stuwen van het bloed volgt een interne logica. Bij obstructies corrigeren chirurgen met kleppen en stents. Energie boost opnieuw. Maar wat met hartzeer?

Maakte je het zelf ook al eens mee van dichtbij, of las je er ergens over, dat wanneer een levenspartner sterft, binnen de week ook de andere helft van de bedstee het leven laat? Plots, zonder ogenschijnlijk directe fysieke aanleiding? Ook Leonard Cohen overleed drie maand na het heengaan van zijn muze Marianne ...

Ondertussen heeft de herwerkte DSM V (het psychiatrisch handboek) een nieuwe 'storing' toegevoegd: 'persisterende rouw'. Verlies-verdriet dat langer dan zes maand of een jaar duurt: is hartzeer meetbaar in de tijd?

Bij verdriet verdwijnt zowat alle levensvreugde. Hoe fel de zon ook schijnt, het

Deel 2

is donker in je hart en je ziet het ontluikende groen van de lente niet. Integendeel, hoe mooier het weer, hoe kouder en eenzamer je jezelf inkapselt, terwijl buiten de terrassen vollopen.

Wat als je verliefd bent? Je emoties springen alle kanten op en het is de onzekerheid die je verwacht: zal ik een antwoord krijgen? Is hij/zij ook smoor op mij? O wee als ik het verkeerd inschat? De angst voor controleverlies laat je rondspringen als een blinde hinde in de heide die tachtig sloten moet ontwijken, of je verzuipt als een kat.

En toch ...

Het hart is na het brein veruit ons tweede belangrijkste orgaan. In rust pompt een volwassen hart zowat vijf liter bloed per minuut, met een vergelijkbare kracht als de vervaarlijkste watervallen.

Zo ingenieus zitten we in mekaar.

Net als mijn vader, die steevast antwoorden op moeilijke vragen zocht binnen de mechaniek van een motor, stelt hartchirurg dr. Pedro Brugada: 'Ik vergelijk het altijd met een auto. Die heeft drie componenten: het mechanische gedeelte, met name de motor en de wielen, de loodgieterij zeg maar, de benzinepomp en de leidingen, en tot slot de elektriciteit. Bij het hart is dat net zo: voor de mechaniek heb je de spier en de kleppen, voor de loodgieterij de kransslagaders die het hart van zuurstof en voedsel voorzien, en de elektriciteit is wat het hart gaande houdt.'

Wat met hartzeer, dr. Brugada? Klopt het dat je kan sterven van verdriet? 'Dat ziektebeeld', zegt hij, 'is het Takotsu-bosyndroom en komt vooral voor bij vrouwen na de menopauze, met name in stresssituaties. Door de adrenaline die vrijkomt, stijgen de bloeddruk en hartslag. De kransslagaders trekken

samen, met een hartinfarct als gevolg. Het merkwaardige is dat de kransslagaders bij zo'n patiënt perfect normaal zijn. De aders zijn puur van de stress in een kramp dichtgeknepen. Je kunt er ook aan sterven. En liefdespijn of verdriet om het overlijden van een naaste kan zoveel stress veroorzaken dat het tot Tako-tsubo leidt.'

Voilà, zo lees je het bij onze meest gerenommeerde hartspecialist van België. En krijg ik een verklaring voor mijn bloeddruk die een periode geleden vervaarlijk omhoog ging, voor de 'vliegjes' in mijn ogen die mijn zicht verdwaasden, naast de uitputting en het verward zijn. Na grondig medisch onderzoek bleek mijn hartspier werkelijk NIETS te mankeren.

Als je hersenen je niet stilleggen, zal je lijf je wel de mond snoeren.

Het hart schreeuwt! In de kunsten, de filmwereld, de poëzie is LDVD (liefdesverdriet) de creatieve motor. Het leven is een trip, het katapulteert je van een roze wolk naar een donderwolk.

Titel: Battle to Survive a Broken Heart (2013)

Banksy's Broken Heart Balloon gepatched met pleisters als symbool van beschadigde liefde en kwetsbaarheid, toont een af-gescheiden hart dat toch zweeft. Het visualiseert taku-tsubo: een hart met littekens en zijn fysieke pijn die zichtbaar wordt.

De ballon bloedt én blijft stijgen boven de Brooklyn-muren, en ademt survival, ook na verdriet.

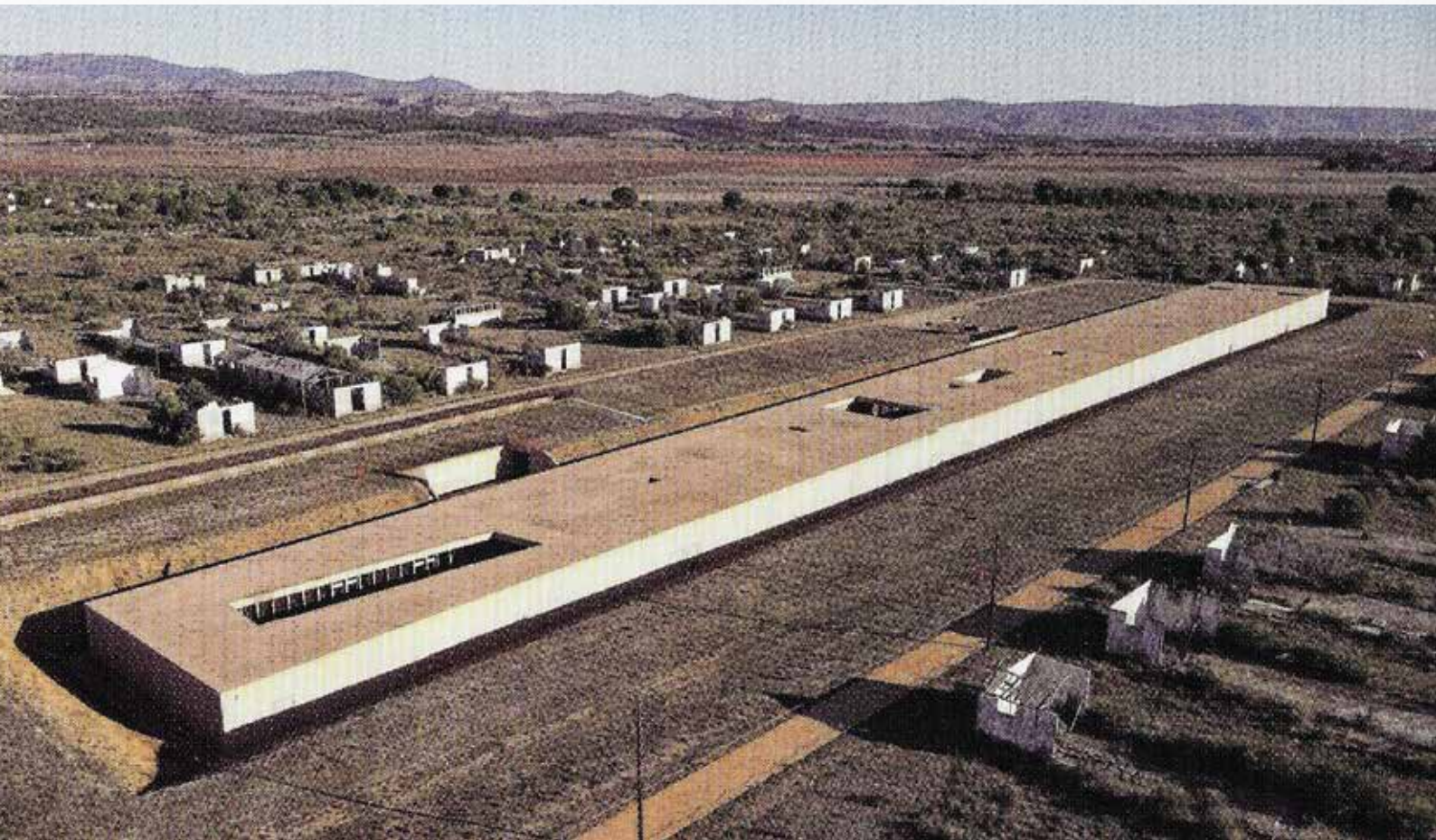
Het is een visuele metafoer voor onze kwetsbare maar onverwoestbare emoties.

Het hart is geen drama queen. Liefdesellende is biologie.

Over de auteur:
Sybille Vanweehaeghe is moraalwetenschapper, seksuoloog en relatietherapeut. Meer info op dagsybille.be

Rivesaltes, een Frans concentratiekamp

Door wie, waar, met welk doel en hoe werden concentratiekampen uitgevonden op Europese bodem? Ik hoor iedereen al denken: wat een onnozele vraag, iedereen weet toch dat dat in nazi-Duitsland was na de machtsovername door Hitler in 1933. En dat dacht ikzelf ook. Akkoord, in zuidelijk Afrika waren er al concentratiekampen opgericht rond 1900 door Engeland (de boeren-oorlog), in Namibië door de Duitsers (tegen opstandelingen), en ik denk ook in Congo, maar dat was niet tegen “het eigen blanke volk” en ook niet in Europa. Tot ik met een kennis die in Zuid-Frankrijk verblijft, Rivesaltes bezocht. Een klein Frans stadje aan de voet van de Pyreneeën, 40 km voor de Spaanse grens.

Laat ons eerst akkoord gaan met wat we bedoelen met het woord concentratiekamp. Het is een plaats waar men

ongewenste mensen onder dwang bijeen zet, afgescheiden van de rest van de bevolking, meestal zonder rechterlijke uitspraak, en meestal voor onbepaalde tijd. Soms of vaak is dat tot de dood, door hongersnood of ontbering. Wat na het opsluiten gebeurt verschilt van kamp tot kamp, soms zijn het kampen in of nabij een bedrijf, voor mensen die gedwongen gratis in dat bedrijf moeten werken, soms zijn het kampen waar de bewoners gewoon uitgeroeid worden, zoals het nazi-kamp Auschwitz, en dat vooral toen de nazi-nederlaag in de Sovjet-Unie voor de kenners onvermijdelijk bleek.

In die zin kan men het kamp van Rivesaltes een concentratiekamp noemen, dat was ook zo in een Franse documentaire, “de schaamte van Frankrijk”, enkele jaren geleden kwam het eenmalig op TV. De alom gekende nazi-jager Serge

Klarsfeld noemde Rivesaltes “het Drancy (zie verder) van het “vrije” Frankrijk”.

Rivesaltes behoort tot het departement van de oostelijke Pyreneeën, langs de weg ligt het 10 kilometer ten noorden van Perpignan. Het is een vrij grote (28 km²) vlakke en lage plaats met nogal weinig bevolking waar drie rivieren doorheen stromen. Van die oppervlakte werden er 6 km² voor een militair oefenkamp gereserveerd. 6 km² is ongeveer 2,5 km op 2,5. In onze wereld is dat iets meer dan de helft van Kuurne helemaal begroeid met gras en struiken. Van de ingang kan men het einde niet zien, men ziet wel de goedkope barakken die er gebouwd werden, en waarin ooit een honderd à honderdvijftig mensen per barak bijeen geduwd werden.

Met een haakje naar het vorig artikel in

Zoeklicht: nog 8 kilometer noordelijker ligt Salses-Le-Chateau, de meest noordelijke verdediging van de pro-Spaanse Occitaniërs (Aragon) tegen het opdringende Frankrijk. De koning van Aragon liet er rond 1500 ter bescherming van zijn land een Fort optrekken dat in 1642 door Frankrijk veroverd werd, in 1659 werd het definitief Frankrijk. Dit was een zware slag voor het welstellend Occitaans-Aragonese koninkrijk Majorca (Mallorca) dat al van rond 1000 bestond met Perpignan als één van de hoofdsteden, tot 1715, toen werd het nog niet Franse deel van Majorca toebedeeld aan Spanje. Het fort van Salses ligt duidelijk zichtbaar langs de spoorweg van Narbonne naar Perpignan vlak bij het station van Salses en is voor een habbekrats te bezoeken.

Heeft het met deze geschiedenis te maken? Ik weet het niet, feit is dat Frankrijk in 1935 besloot een plan van 1875 opnieuw boven te halen en in 1938 in Rivesaltes een militair kamp te bouwen.

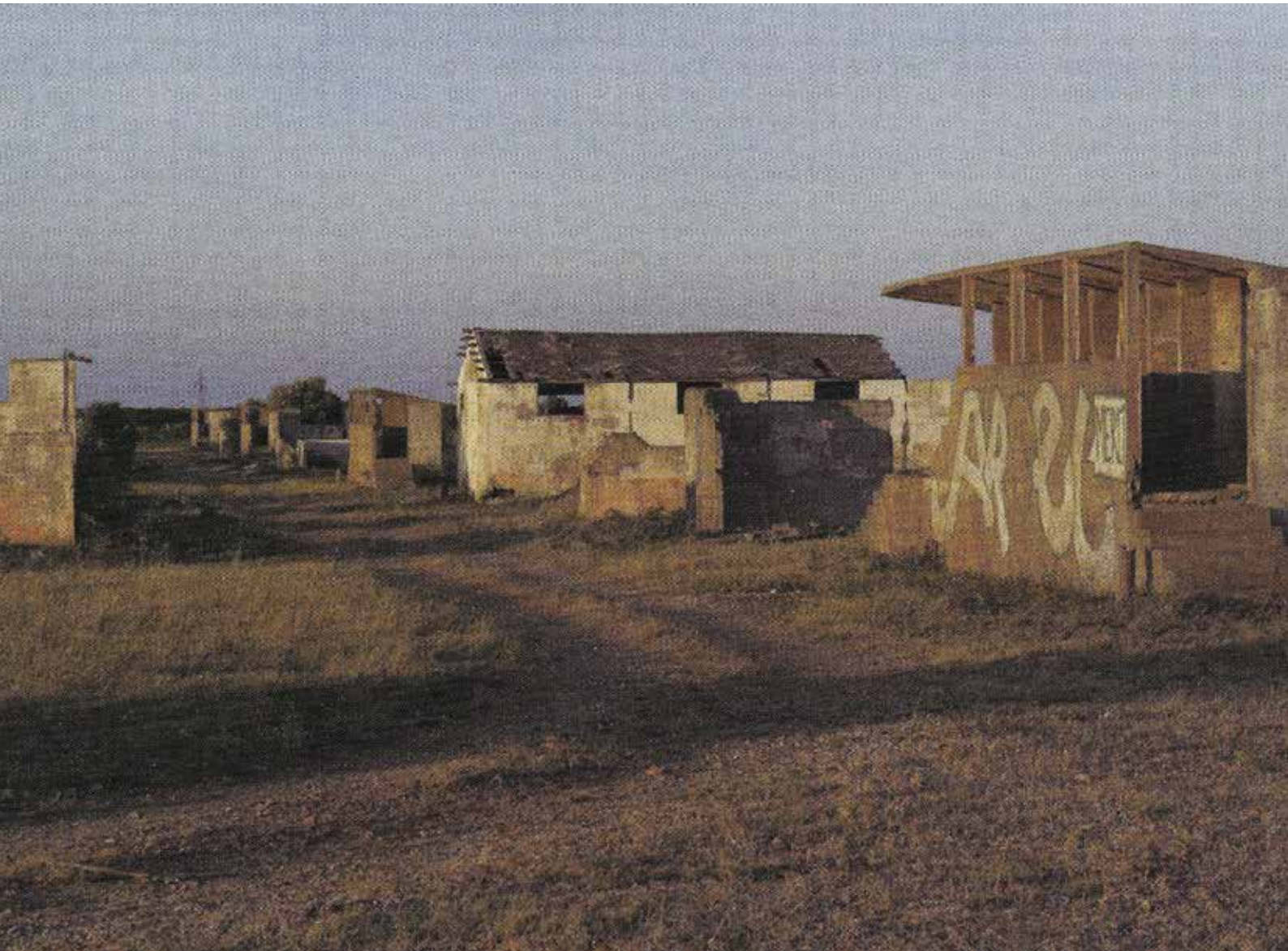
Tussen Rivesaltes en Salses, ook een beetje op het grondgebied van Salses, daar ligt ook het officieel adres.

De toekomst zag er na 1933 voor Duitse en Oostenrijkse joden somber uit, en dus trokken veel joodse mensen naar Zuid-Europa. Ook vele anti-nazisten volgden die weg. Op verschillende plaatsen zonder dak boven hun hoofd, Frankrijk zette er prikkeldraad rond, prikkeldraad was goedkoper dan barakken, en liet Afrikaanse soldaten er rond patrouille lopen, zo begonnen veel kampen.

De Franse minister Daladier, die zelf een regering leidde die leed aan een diepe afkeer voor joden, besliste in 1938 die joden en andere vluchtelingen op sommige plaatsen te "hergroeperen". Dat klinkt mooi. Parallel hiermee werd er in 1939 beslist om plaatsen te voorzien waar men buitenlandse mensen, die als gevaarlijk konden worden beschouwd voor nationale defensie of voor openbare

veiligheid, kon "interneren". Dat klinkt al wat minder mooi. En dan kwam in 1939 de overwinning van de Spaanse fascist Franco, met Hitler-steun met bombardementen en met wapens. 500.000 aanhangers van de verkozen republiek en hun buitenlandse vrienden vertrokken naar Frankrijk, Rivesaltes werd voor een deel van hen vrijgemaakt, men voorzag er 15.000, maar zoveel waren er nooit.

Frankrijk ten noorden van Parijs werd bezet door Duitse troepen, de rest, waar ook Rivesaltes toe behoort, werd in akkoord met de nazi's Vrij Frankrijk genoemd, onder een pseudo-Franse president en een pseudo-Franse regering. In 1940 begint die Franse regering zelf de Franse Joden te ficheren. In '41 deden de Duitsers nog zelf razzia's om joden op te pakken, begin juli 1942 plant de Gestapo gezamenlijke razzia's met de Franse politie, en op 16 en 17 juli werden die uitgevoerd, bijna uitsluitend met de Franse politie van het Vrije Frankrijk. Ook België stuurt opgepakte

joden en wie weet was ook de trein waarin Belgische communisten en fascistten (waaronder Joris Van Severen) ook niet op weg naar één van de zuidelijke kampen. Ook zonder akkoord met de Hitler-benden ging Vrij Frankrijk gaandeweg zelf de joden uit de kampen naar Drancy sturen, het grote doorgangskamp in bezet Frankrijk, waar de eerste selecties gebeurden. 53.000 mensen gingen van eind 1941 tot eind 44 die weg, op die weg alleen al en in Drancy zelf sneuvelden er 2.300. Vanuit Drancy ging het per trein naar een van de 1.600 kampen (lees: het is wel degelijk duizend zeshonderd) in Duitsland en ommeland. Ook naar de uitmoordingskampen. In totaal passeerden 21.000 geïnterneerden het Rivesalteskamp, Klarsfeld documenteerde 2.313 joden, waaronder 209 kinderen, van Rivesaltes via Drancy naar Auschwitz, geen enkele

van hen overleefde het. In datzelfde 1942 nam het Duits leger het beheer van Rivesaltes zelf in handen. Na de oorlog werd Rivesaltes gebruikt voor het “concentreren” van mogelijks verdachte elementen, uiteraard de politieke onafhankelijkheidsmilitanten uit de kolonies die Frankrijk een voor een verloor, gehele dorpen van Algerije die verdacht werden van medewerking met het FLN, maar na de Franse nederlaag in 1962 ook de pro-Franse Harki's. Rond 1980 werden Iraakse Kurden naar daar gebracht, en daarna opgepakte illegale vluchtelingen die vanuit Calais Engeland probeerden te bereiken. Tot 2007. Lees in letters: het jaar twee duizend en zeven. Gisteren dus.

Op het terrein van het immense kamp tussen de nog bestaande barakken, intussen gereduceerd tot 42 hectaren,

werd in 2015 een ondergronds museum geopend, dat een goed beeld geeft van het leven en de miseries in het kamp. Ooit stonden er 150 barakken, voor 10.000 mensen, dat is 67 personen per barak, maar door eindeloze opsplitsing tussen vrouwen met kinderen en joodse mannen, joden en zigeuners, en andere ongewensten, werden sommige barakken volgeduwd met 100 à 150 mensen. In 1997 wilde de Franse staat alles opbreken, het vereiste vele honderden handtekeningen van achtenswaardige democratische Franse burgers om dat te beletten. En dan duurde het nog bijna 20 jaar eer het terrein overgedragen was naar het departement, en dat het memorial kon gebouwd en geopend worden.

Vrijzinnig Centrum Mozaïek Kortrijk
Overleiestraat 15a
8500 Kortrijk

MA'BLUES

9 NOVEMBER 2025

LEANDER VANDEREECKEN EN OLIVIER VANDER BAUWEDE

Na een wat verlengde zomerstop plannen we met onze Ma'-Blues-sessies in Kortrijk er terug in te vliegen vanaf november. Het gaat er bij ons steeds om dat we ons erop voorbereiden om de week in te kunnen zetten met een goed gevoel ; De warme tunes van Soul- en Bluesmuziek lenen zich daar enorm toe, indien gewenst in combinatie met wat lekker eten - en dat blijft dan ook de format die we reeds enkele jaren aanhouden.

Dit keer verwelkomen we het met de Belgian Blues award bekroonde duo : Leander Vandereecken en Olivier Vander Bauwede (beide afkomstig uit Gent) : twee muzikanten met een passie voor blues & roots muziek. Samen vormen ze een akoestisch duo met gitaar, mondharmonica en zang en recent brachten ze samen hun eerste EP "Live From Room 13" uit.

Leanders muzikale reis begon in het West-Vlaamse Avelgem. Hij heeft een ziel diep geworteld in rootsmuziek. Van jongs af aan werd hij aangetrokken tot de geluiden van bluegrass, blues en folk. Op 17-jarige leeftijd maakte hij de overstap naar

Gent, waar hij de Americana Band "A Murder In Mississippi" oprichtte. Hij creëert voortdurend songs en is actief betrokken bij een scala aan muzikale projecten.

Olivier is een multi-instrumentalist, vooral bekend als mondharmonica-speler in de Belgische blues en jazzmuziek. Hij begon zijn carrière in de blues scene en werkte samen met onder meer Roland Van Campenhout, Ian Siegal, Tiny Legs Tim en Guy Verlinde. Gepassioneerd door jazz, begon hij als enige mondharmonica-speler zijn opleiding aan het Conservatorium van Brussel. Als studiomuzikant speelde hij o.a. met Absynthe Minded, Sylvie Kreusch en het Senegalese-Belgische collectief Tamala.

Heb je een hongertje? Geniet van onze Gumbo-rijstschotel (een typische Louisiana-specialiteit), Pizzaslices of croques uit het vuistje en/of heerlijke soep. Denk ook aan onze alcoholvrije Martini-Floreal mocktail. Nieuw zijn de 'Sticky Fingers', knapperige kipspiesjes! (Het recept van onze felbegeerde Gumbo-schotel blijft een waar geheim - no use insisting)

Reservatie via Mablues@proximus.be of 0486/31.28.97
Mozaïek - Overleiestraat 15A - Kortrijk

COMING SOON AT
MA'BLUES

9/11/2025
LEANDER VANDEREECKEN
& OLIVIER VANDER BAUWEDE

DOORS 18:00H
GIG 19:30H

Praktisch: Allen welkom!

Plaats: Mozaïek, Overleiestraat 15a, 8500 Kortrijk
Reservatie: mablues@proximus.be of 0486/31.28.97

Inkom: 15.00 €, leden HV-Kortrijk 12.00 €
Deuren: 18.00 u, optreden vanaf 19.30 u

Plantjes actie

Zaterdag 20 september was het weer zover. De jaarlijkse afspraak met mijn vaste compagnon Cathy. Hoewel we maar 1 straat van elkaar wonen zien we elkaar tijdens het jaar praktisch nooit. Ik haal ze op en van zodra ze instapt in de auto beginnen we te tetteren en kwetteren als 2 viswijven. Op de parking van onze vaste post sinds enkele jaren (Delhaize Heule) stellen we vlug ons winkeltje op. Een lange tafel, onze KOTK-toog, 2 stoeltjes, wat affiches en natuurlijk de vrolijke gele vlaggetjes...

Gelukkig is er aan de Delhaize in Heule nu ook een tea-room, dus aan koffie en een knabbelingske hebben we geen gebrek. De verkoop vertrekt dit jaar als een trein en de 10 euro vormt voor niemand een probleem (op 1 kniesoor na dan) (en neen de plantjes worden niet elk jaar een beetje kleiner)

En dan wordt het snel middag, we kramen vlug wat op en begeven ons naar Mozaïek voor een lekkere broodmaaltijd met verse soep. Qua catering kunnen we ook dit jaar weer niet klagen é.

Na een stuitje of 2 en een klein misverstandje (er zijn geen plantjes meer dus ga maar naar huis tot oh neen, er kwamen nog wat dozen terug, kun je toch nog gaan verkopen) beginnen we de middagshift. Deze keer met Hilde omdat Cathy ondertussen al had afgesproken met haar dochter.

Ook 's middags verloopt de verkoop vlot, we zijn tegen 17:00 volledig uitverkocht. Tijd voor een uurtje rust want 's avonds mogen de voetjes weeral onder tafel voor een verse spaghetti, maar natuurlijk is eerst een lekkere Aperol Spritz, klaargemaakt door de immer opgewekte en bezige Marie-Jeanne.

Na de geslaagde avond kunnen we moe maar voldaan huiswaarts keren, het bedje roept....

Afspraak op 19 september 2026

Dieter

Kom op tegen Kanker

Aan alle vrijwilligers die erbij waren: proficiat, jullie maken het verschil! Aan alle toekomstige vrijwilligers, geen nood, volgend jaar is er terug plantjesweekend!

Recent vertelde me iemand dat vrijwilligerswerk een mens gelukkiger en gezonder maakt en onderzoek dan ook aantoont langer te leven. En ja hoor, het wordt jaar na jaar met duizenden met een grote glimlach gedaan. In ruil voor je vrije tijd en wat energie krijg je sociale contacten, warme voldoening en verbinding terug. Het is een manier om belangeloos iets terug te doen voor de maatschappij, want in tijden van individualisering is het een krachtig middel om met elkaar samen te horen. Je voelt je gewaardeerd, een schakeltje te zijn van een ketting die zin geeft.

De slogan 'Kom op tegen kanker' is dan een oproep om samen de strijd aan te gaan tegen deze ziekte. Tijdens de plantjesverkoop hoor je het dan ook constant. "Ik weet wat het is, want mijn vrouw, mijn buurman, ..."

8 jaar geleden kreeg mijn zoon van toen 8 leukemie. De deur van het UZ Gent opende zich vaak voor chemo, controles en opnames. Maar er opende zich tevens een deur van warme steun, want kanker draag je niet alleen. De opbrengst van de azalea's gaat tevens naar steun- en zorgprojecten voor de patiënt én de naaste.

Vandaag is mijn zoon 16 en gaat het goed met hem. Door de medische behandeling én door de entourage. Anderen hebben hier ook recht op en daarom besteed ik een klein beetje van mijn vrije tijd om dat onmisbaar schakeltje van de ketting te mogen zijn.

Delfine

Plantjesweekend 2025 was een editie vol eerste keren voor mij...

- de eerste keer dat mijn dochttertje Alice meehielp met azalea's verkopen (de opvolging is verzekerd!)
- de eerste keer live op de radio, om met Filip van Radio 2 West-Vlaanderen te praten over het plantjesweekend. Met wat gezonde kriebels vooraf, maar wat was dat leuk zeg!
- én de eerste keer dat ik samen met mijn mama Pascale de actie mocht helpen coördineren. Wat ben ik dankbaar en blij om dit als mama-dochter duo te kunnen doen, samen met zo'n fantastische groep vrijwilligers.

En wat is het geweldig om te zien wat voor een geoliede machine er achter het plantjesweekend zit, en dat is zonder twijfel dankzij de jarenlange inzet en toewijding van Erik.

Nog even keihard nagenieten, en dan stilletjes aan beginnen dromen over én uitkijken naar editie 2026!

Silke

Dit jaar stond ik voor de derde keer op een rij in de Delhaize in Kuurne, samen met een vriendin, om plantjes te verkopen voor Kom op tegen Kanker. Voor mij is dit niet zomaar een verkoopfunctie: ik haal er echt voldoening uit om met mensen in contact te komen. Iedereen kent wel iemand die met kanker te maken heeft en vaak delen ze spontaan hun eigen verhaal. Het is bijzonder om die momenten van herkenning en verbondenheid mee te maken. Daarnaast merk ik veel dankbaarheid bij oudere mensen, omdat ze in hun eigen buurt de kans krijgen om een plantje te kopen. Veel mensen zijn echt oprecht blij dat wij er staan, en de verkoop verloopt altijd vlot en gemoedelijk. Ook de mensen van de winkel zien ons graag komen.

Evelien

Ook dit jaar voelde meewerken aan de jaarlijkse verkoop van azalea's voor Kom Op Tegen Kanker als het juiste om te doen. Kanker discrimineert niet. Het is een gemeenschappelijke vijand, waardoor heel veel mensen zich samen tegen kanker kunnen verenigen. Dat geeft een goed gevoel. Samenhorigheid, samen werken en weten dat we allemaal op de ene of de andere manier getroffen werden door kanker. Zo kunnen we jaarlijks van iets monsterlijks als kanker, toch een mooi moment van verbinding creëren. Bedankt aan iedereen die zich belangeloos inzet. En laat ons nooit vergeten dat écht mens zijn, betekent: er zijn voor elkaar.

Julie

Elk jaar toen ik een plantje kocht, dacht ik, dit zou ik ook nog willen doen. En ja dit jaar, door een duwtje in mijn rug, is het mij gelukt!

Ik heb werkelijk een echt fijne, leuke dag gehad. Samengewerkt met bijzondere gedreven en enthousiaste lieve mensen. Het werkte aanstekelijk!

Na mijn voormiddag shift, zijn we doorgegaan tot we de laatste azalea verkocht hadden. Het heeft mij zoveel deugd gedaan en er zijn zowaar vriendschappen uit ontstaan.

Dat we daardoor "kom op tegen kanker" steunen is natuurlijk het hoogtepunt!

Ook ik heb al teveel familieleden verloren aan kanker, zoals waarschijnlijk vele mensen die plantjes kochten. Of zelfs gewoon het plantjesweekend wilden steunen.

Dank je wel!

Elisabeth

Eren van verzetsstrijders

OP zaterdag 06 september organiseerde het Willems fonds in samenwerking met GHJG Waregemse verhalen een stadswandeling om de plaatselijke verzetsstrijders te eren. Familieleden brachten de verhalen lieve tijdens de wandeling. Twee van hen brengen hun verhaal hier in Zoeklicht.

Het verhaal van Tante Lieve (dochter van Jozef Duthoy)

Door Anne Duthoy

In de Holstraat hebben we het begin

van de oorlog gezien. Duitse gecamoufleerde soldaten slopen langs de gevels van de huizen Waregem binnen richting markt. Wij kinderen, piepten onder het gordijn.

De eerste bommen in Waregem vielen vóór en naast ons huis, onder andere op het huis van Mielke Dhondt. Wij verscholen ons in de kelder. De Duitse soldaten kwamen binnen op zoek naar voorraad en vooral naar wijn.

Later ging ik aan de hand van Tina, mijn oudste zus kijken naar de Duitsers die in zijspanmoto's de markt opreden. Plots werden soldaten die op de hoek van de Pigeon d'Or stonden vanop de dekenij

beschoten. Paniek alom. Wij renden vlug terug naar huis.

In 44 zagen we vader nog zelden.

Hij was eerst ondergedoken in Sint-Eloois-Vijve en wat later in Sint-Baafs-Vijve, vanwaar hij de Gentse baan kon in de gaten houden. Ondertussen zat hij wel dikwijls verstopt op de hooizolder bij boer Decraene, waar we hem dan konden bezoeken.

De Gestapo was vruchteloos op zoek naar vader.

In 44 werden wij als kind elke dag op weg naar school en terug, gevolgd door steeds

dezelfde 2 mannen in het zwart gekleed.

Bij Montie Tjolle aan de overkant van ons huis, kwamen regelmatig mannen een pintje drinken om ons huis in de gaten te houden.

In die tijd kregen we ook 3 maal bezoek van de Gestapo thuis. Met kletterende laarzen brachten ze ons moeder naar papa's bureau, waar zij ondervraagd werd. Eén van die Duitsers sloeg voortdurend met een stok op de kast om moeder te intimideren.

Een andere keer zaten ze op de muren en daken van de huizen rondom ons, om te verhinderen dat vader zou wegvlugten, terwijl moeder werd ondervraagd en andere Duitsers het huis doorzochten. Maar vader was niet thuis. Ik weet niet hoe, maar hij wist steeds wanneer de Gestapo ging binnenvallen.

De derde keer kwamen ze tijdens de nacht en maakten ze ons allemaal wakker. Die keer namen ze het militaire kostuum van vader mee.

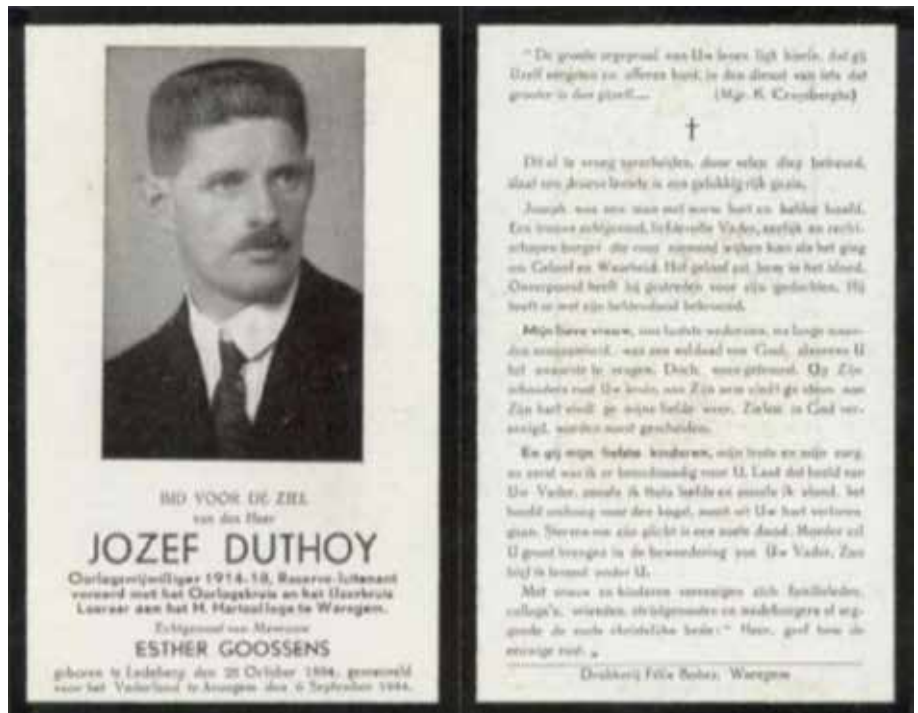
Enkele dagen zaten we weer in de kelder omdat er munitie tot ontploffing werd gebracht. Toen stond de directeur van het college aan onze deur, samen met een leraar, met het vreselijke nieuws dat vader in Anzegem gefusilleerd was. Enkel moeder en Tina zijn nog bij het dode lichaam van vader geweest. Dan kwam het besef dat pa definitief weg was uit ons midden.

Anekdote uit mijn Oorlog van Piet Duthoy (zoon van Jozef Duthoy)

Door Joof Duthoy

Op bevel van de Duitse overheid werd de oorlogsburgemeester belast met het opstellen van een "witte" lijst van Engels gezinde burgers, die ze als kanonnenvlees

wilden gebruiken om de spoorweg tegen sabotage te bewaken. Het verwonderde niemand dat ons vader als eerste op de beruchte lijst stond. Dus patrouilleerde ook hij met een groep Engels gezinden regelmatig onder dwang en onder bewaking van de Duitsers langs de spoorweg tot aan 't Kruiske in Desselgem. Dat leverde hem belangrijke informatie voor zijn rol in de sabotageoperaties van het geheime leger.

Op het station huisde een groep Duitse soldaten om het te bewaken. Het waren allen oudere soldaten, misschien wel van de Volkstürm. Het waren meestal oud-strijders uit de vorige oorlog die niet meer voor het front waren geschikt. Ze hadden daar een gemakkelijk leventje en reden met hun fiets langs de spoorlijn om de mannen van de "witte" lijst in de gaten te houden. Maar toen de Führer al zijn soldaten nodig had voor het Oostfront, werden ook deze oudere soldaten opgeroepen. In het begin gebeurde dat slechts wanneer ze iets mispeuterd hadden; maar later gebeurde dat zomaar. Meerdere van deze onfortuinlijke soldaten kozen er echter voor om zelfmoord te plegen, eerder dan om aan het Oostfront te gaan vechten en sterven. Eén van hen had ons vader eens toevertrouwd dat het er voor Duitsland niet zo goed meer uitzag en dat zij de oorlog zouden misschien verliezen. Maar hij dreigde dat de Belgen eerst nog gras zouden eten, vooraleer dat zulks het geval was. Dat

klonk niet zo bemoedigend.

Tijdens één van hun routinefietsritten langs de spoorlijn had één van de Duitse soldaten ons vader opgemerkt. Na hem nog tweemaal te zijn voorbijgefietst, sprak hij vader aan. Hij had hem op het einde van de eerste wereldoorlog nog gezien en had hem herkend. Hij was toen krijgsgevangen genomen en in 1919 stond hij in Keulen aan deze kant van de brug over de Rijn tussen de krijgsgevangenen die daar door de Belgische soldaten werden bewaakt. Aan de andere kant van de rivier, in nog niet-bezet Duitsland, stond de moeder van die sukkelaar te wenen. Hij is toen naar de Belgische officier, in casu ons vader, gestapt om hem te vragen of hij heel even de rivier mocht oversteken om zijn moeder te groeten. Na herhaald aandringen liet vader hem uiteindelijk gaan, ook al besepte hij goed dat de krijgsgevangene in kwestie nooit meer zou weerkeren. Nu waren de rollen na zoveel jaren omgekeerd. Hij bedankte ons vader voor die eervolle geste van weleer. Hij was ook heel boos op de oorlogsburgemeester omdat deze oud-strijders die voor hun vaderland hadden gevochten zomaar de vuile was liet opknappen. Hij is direct naar het gemeentehuis gefietst en heeft daar de burgemeester de huid vol gescholden. Dat was meteen het einde van de spoorwegwacht in Waregem.

vermeylenfonds.rsl@outlook.com
Traxweg 1, 8800 Roeselare
www.vermeylenfonds.be

RELATIES TUSSEN WETENSCHAP(PEN) EN RELIGIE(S)”

DOOR PROF. EM. JEAN PAUL VAN BENDEGEM

Woensdag 5 november 2025 van 20u tot 21u45

Met de ontwikkeling van de moderne wetenschappen kon het niet anders of de vraag zou gesteld worden wat de verhoudingen zijn tussen die wetenschappen en geloofssystemen of religies.

In deze lezing breng ik een overzicht van de vijf meest gebruikte modellen, waaronder het “oorlogsmodel”, de scheiding feiten-waarden, de scheiding objectief-subjectief, om te laten zien dat geen ervan stand houdt.

De lezing wordt afgerond met een schets van een zinvoller model waar scheiding én toenadering centraal staan.

Praktisch:

Gratis inkom, wel inschrijven via: vermeylenfonds.rsl@outlook.com

Een organisatie van Vermeylenfonds Roeselare
Trax, repetitiezaal 1, Traxweg 1, 8800 Roeselare

Willemsfonds Kortrijk organiseert :

Dood/Mooi, tot aan de oevers van de Styx

Kom en kijk mee door de lens van
Peggy
beleef een reis van *leven, verlatenheid en
afscheid,*
tot aan de oevers van de Styx

VC Mozaïek
Overleiestraat 15a
8500 Kortrijk

vrijdag-zaterdag-zondag
14,15 en 16 november
van 11.00u tot 17.00u

In samenwerking met:

Gesponsord door:

MEER DAN ONDERWIJS

MSKA
Roeselare

Filosofische lezingen

op de Campus Tant (ASO, TSO en KSO van MSKA Roeselare)

Een kwestie van tijd

donderdag 29 januari

Maarten Van Dyck

(prof. UGent)

Wat is tijd? En hoe verhouden we ons (het best) tot tijd?

donderdag 12 februari

Antoon Vandevelde

(prof. em. K.U. Leuven)

Heeft de Beauvoir (nog) gelijk: ouderdom een schipbreuk?

donderdag 26 februari

Philippe Van Parijs

(prof. em. UC Louvain / Oxford, UK / Harvard, USA)

Kan ons land ooit rechtvaardig worden? En onze wereld?

aanvang 19u30 - Hugo Verrieststraat 68, Roeselare

RESERVATIE VERPLICHT via www.filosofichetuin.be

5 euro per lezing / 10 euro voor hele cyclus / gratis voor jongeren min-18 en leden van de organiserende verenigingen:

